


Michael Cobabus

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Michael Cobabus, S.S. Th. D. & Mathem. P.P. Ad Exequias, Quas Elisabethae Schutziae, Viri ... Dn. Valentini Beselini, Civis quondam ac Cerevisiarii ... relictæ Viduæ, Matri suæ desideratissimæ Filia moestissima Margareta Elisabeta, paratas cupit, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat

[Rostock]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775787353>

Druck Freier  Zugang



Cobabus, M.,
in
E. Schütze, (Schütze)
viduam V. Beselin.
Rostock, 1659.

47

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MICHAEL COBABUS,

S. Th. D. & Mathem. P.P.

AD

Exequias,

Quas

ELISABETÆ
SCHUTZIÆ,

VIRI Prudentissimi ac integerrimi

DN. VALENTINI BESELINI,

Civis quondam ac Cerevisiarii apud
nos spectatissimi relictæ Viduæ,

Matri suæ desideratissimæ

Filia mæstissima

MARGARETA ELISABETA,

paratas cupit,

Omnes omnium Ordinum Cives Aca-
demicos peramanter invitat.

Litteris KILIANIS, ANNO M. DC. LIX.



Unt pro dolor! hæc tem-
pora, ut potius videatur
contemnere mortem, aut
parvæstimare, quàm time-
re magnopere, cum tot nos
in præfenti casus urgeant,
quicam momentis singulis
inferre, & evitari vix satis
possint. Nihilominus tamen singularis felicita-
tis est, inter medias clades exire, atque dum cir-
cum undique cadunt fulmina, & grando ingruit,
recto recipi. Nemo enim tam demens vecorsque
est, qui non periculosa & turbida cum quietis &
tutis mutari velit. Quod jam pridem præcata à
DEO, post excessum mariti desideratissimi, votis
assiduis foemina optinuit est ELISABETA SCHÜ-
TZIA, id tandem consecuta, & leni ac placido
obitu rebus humanis non tantum, sed malis omni-
bus etiam, quæ aut nunc vexant patriam, aut eve-
nire unquam possunt, exempta est. Nunquam
enim hæc vita calamitate atque miseriâ vacua,
& per vires quasdam eam perpetuò, quod Euri-
pides dicebat, gaudium versatae dolor. Simul ac
nascendo prodimus in lucem, & hunc commu-
nem

nem haurimus spiritum, velut in quoddam erga-
stulum atq; pistrinum mittimur, ubi mille ærum-
næ, mille calamitates casusq; innumerabiles nos
exercent ac defatigant. Neq; n. ullus Euripus tot
in se resorbetur æstibus redditurq; quot nos mor-
tales miseri in hac vita assiduè vicibus volvitur
& agitur. Et hoc maximè tempore omnia ad
ruinam, atq; interitum patriæ, nisi Deus propitius
à machina intervenerit, videntur spectare. Quod
si in Tragœdiis felices pronunciari legimus, quib9
pereûte patriâ mori contigit: quidni & bene cum
Nostra actum existimabimus, quæ antequam ex-
cidatur penitus patriæ salus vitâ cum morte com-
mutavit? Quocirca cum longè deterior nostra cō-
ditio, quàm defuncta sit, danda nobis opera est,
ut animum ita instituamus, quò paratus in omnes
casus hanc diritatem temporum sine molestia su-
perare possit. In isto a. funere fœminæ optimæ nos
ita comparemus, ut, cum magno ornamento suo
sexui hæten9 fuerit, & rectè æstimasse virtutes ej9
& studiosissimi ejus honoris fuisse videamur. Non
quidem uti digna videbatur ej9 virt9, sed uti festi-
nantibus necesse fuit, quod paullo serius de ea ap-
pellaremur. Nata igitur est Rostochl d. XXIV.
Febr. anno recuperatæ gratiæ clo lœc III. Patre vi-
ro nobiliss. ac Consuliss. Dn. JOACHIMO Schûßen
Consule hujus reipublicæ quondam amplissimo,
gravissimoq; Matre ELISABETA GERDESIA, rarissi-
mi

mi exempli fāmīna. Avum paternum sortita fuit
 NICOLAUM Schützen / Senatorii ordinis virum
 apud Güstrovienses longè prudentissimum ;
 Aviam paternam ANNAM Stoislowen / ex nobili
 & pervetusta STOISLOVIORUM familia oriundam,
 NICOLAI STOISLOVII, Senatoris Güstroviensis &
 BRIGITTÆ KLEVENOVÆ filiam, Avum maternum
 habuit JOACHIMUM GERDESIUM, Civem apud nos
 honoratissimum, & antiquis moribus virum ;
 Aviam maternam CATHARINAM, MATTHÆI CRÜ-
 GERI, Civis apud Vismarienses inculpatissimi filiā.
 Proavū Paternū comendare habuit JOACHIMUM
 Schützen / apud Illustrissimū PRINCIPEM HENRICUM
 augustissimæ memoriæ Dioceseos Güstroviensis
 Stargardenensis & Schwanensis Capitaneū, ut & Se-
 natorē Güstroviensē, in qua gemina provincia ad-
 ministranda, dum fata Deusq; sinebant, luculen-
 ter prudentiā suam atq; solertiam probavit. Pro-
 aviam paternam MARGARETAM Wincelmanns/
 CHRISTOPHORI Kleynowen / Consulis Güstroviēsis
 relictam viduam, matronam virtutibus, quæ eum
 quidem sexum maximè decent, conspicuam.
 Proavum maternum laudavit HENRICUM GERDE-
 SIUM, Consulem de Rep. Rostochiensī multis
 modis optimè meritum ; Proaviam maternam
 ELISABETAM, BRANDANI Schmiedes / Consulis
 apud Vismarienses commendatissimi, filiam, san-
 ctissimis & incorruptissimis moribus matronam

Ex.

Ex his Parentibus præclaris cùm nata esset, vix potuit carere eâ morum sanctitate & virtutum excellentiâ, quæ in ipsis ante probata fuerat. Vereri Parentes, administrare commissas partes, haurire & exercere pietatis præcepta, atq; imprimere animo penitus amorem & reverentiam Numinis, modeste & sanctè se gerere, hæ artes ipsius, hoc institutum ejus perpetuum fuit, cùm domi & sub Parentum potestate ac disciplina unâ cum fratribus & cæteris sororibus ageret. E fratribus quidem, plenis mœroris ac luctûs acerbissimi, adhuc superant & aurâ vitali vescuntur (utinam verò quàm diutissimè!) vir Nobilissimus, Amplissimus & Consultissimus DN. NICOLAUS Schûke/ J. V. D. & antehac Codicis in Academia nostra Professor celeberrimus, nunc verò Reverendi Capituli Lubecensis Syndicus benemerentissimus; alter HENRICUS Schûke/ Hæreditarius in Grossenstove/ Vir nobilis, prudentiâ atq; integritate singulari spectatus. Anno clb lpc XXVII, d. XVIII. Septembris, viginti quatuor admodum annorum Virgo nupsit VALENTINO Beselin/ Civi & Cerevisiario apud nos olim unicè charo & adamato. Tam auspiciatò atq; feliciter, ut nihil propemodum conjuges sperare sibi optareq; bonorum haberet, cujus non largiter compositi fuerint. Si Euripidem audimus, Scenicum illum, ut appellavit Cicero, Philosophû, hoc primum est, quod vitam jucundam beatamq; efficiat,

Cum

Cum fecundi lucent thalami

De se genitæ flore juventa.

Liberos omninò tres edidit, ut pote Jacobum qui d. XXIII. Aprilis anni superioris letho datus est, rebusq; humanis supremū valere dixit & plaudere: JOACHIMUM itidē, quem in primo ætatis flore, atra etiam, ut cum Poëta loquamur, abstulit dies; & deniq; MARGARITAM ELISABETAM, quæ adhuc divinā benevolentia superat, cui in tam duro tristissimoq; rerum statu mitius Numen & meliora fata precamur. Quantā curā prudentiaq; in educandis liberis usa fuerit, quanto amore ac fide suum sibi maritum profecuta, nemini non constare arbitramur. Orbata anno clō lōc XXXV. die XXVIII. Martii dulcissimi mariti consortio ad vota secunda transire noluit, sed summā sanctitatis & innocentia laude viduitatis suæ annos confecit! Igitur quem admodum domi id præcipuè agebat, ut sacrarum literarum lectioni invigilaret; ita in id potissimū egrediebatur forās, ut verbum divinum auscultaret. Nam & publicis sacris interfuit diligenter, usaq; Dominicæ cœnæ viatico persæpe est: & privatim quoq; pietatem suam probavit. Ante annos jam aliquot malè habere cepit: at non deerat spes fore, in melius ut subinde restitueretur. Quæ corrupta mox tamen atque eversa penitus est. Namq; ante ipsas IV. hebdomadas tabe & aliis Symptomatibus correpta prorsus cepit

cepit decumbere. Quare cum animadverteret
prudenter, instare propediem horam, quam ha-
bitura novissimam esset, ad Deum se convertit to-
tam, accersitoq; Ministro Verbi, Viro reverendæ
dignationis clarissimæq; eruditionis M. JOHANNE
STEINIO, Pastore ad D. Nicolai meritissimo. P. L. C.
d. XX. Febr. hujus anni, sacrosancto viatico in-
strui animam iterum curavit. Donec d. XXII. Fe-
bruarii mensis, horâ nonâ matutina inter medias
preces atq; suspiria, quibus se Servatori optimo
commendabat, placido obitu obdormiret, cum
annos quasi LVI. fecisset vivens. Hæc sunt, quæ de
Ornatissima foemina exponere voluimus. Erant
infiniea alia quidem, & non indigna commemo-
ratu: sed ea explicare singula, temporis angustia
prohibet. Nemo rectius vitam instituit, quam qui
assiduè reputat se moriturum. Quemadmodum
miles dormiens arma de pariete suspendit; vigi-
lans & irruentem hostem metuens, eadem cum
induit, tum ad manum habet: ita homo à mortis
irruptione sibi nihil metuens, securè indormit vi-
tiis: idem instantem expectans arma induit justi-
tiæ, ut dignus reddatur illa quæ ventura sunt effu-
gere. Egregia igitur res est mortem condiscere.
*Vivere, ait Seneca, totâ vitâ discendum est: & quod
magis fortasse miraberis, totâ vitâ discendum est
mori. Bene & ille: Quod si ab initio secum homines per-
penderent, inquit, mortales se esse, ac posteaquam paul-
lulum*

Nullum hoc temporis in vita fuerint peregrinati, hinc relictis rebus terrenis omnibus, velut è somno migraturos, profecto & prudentius circumspectiusq; vitam ducerent, & cum emoriendum esset, minus angerentur. Non ulla res igitur magis proderit, quàm cogitatio mortalitatis. Hoc affigamus animo, hoc nobis subinde dicamus: MORIENDUM EST. Non dignus est, ait Cyprianus, in morte accipere solatium, qui se non cogitavit esse moriturum. Optimè nescio quis Poëtarum:

*Si vivam tanquam moriturus, non moriar tùm
Cum moriar: moritur semper qui vivere credit.*

Quod reliquum est, adhortamur vos sedulò, CIVES NOSTRI, ut præstantissimæ scæminæ exequias, quæ ad H. I. deinde futuræ sunt, frequentes eatis. Id igitur ut faciatis, etiam atque etiam vos monemus.

ROSTOCHI d. ultimo Februarii mensis
Anni clb lpc LIX.

CONVENTUS fiet in *Æde NICOLAÏANA.*





cepit decumbere. Quare cum
prudenter, instare propediem
bitura novissimam esset, ad De
tam, accersitoq; Ministro Ver
dignationis clarissimaq; erudi
STEINTO, Pastore ad D. Nicolai n
d. XX. Febr. hujus anni, sacro
strui animam iterum curavit. D
bruarii mensis, horâ nonâ mat
preces atq; suspiria, quibus se
commendabat, placido obitu
annos quasi LVI fecisset viven
Ornatissima foemina exponere
infinica alia quidem, & non in
ratu: sed ea explicare singula,
prohibet. Nemo rectius vitam i
asiduè reputat se moriturum.
miles dormiens arma de parie
lans & irruentem hostem met
induit, tùm ad manum habet:
irruptione sibi nihil metuens, s
tiis: idem instantem expectans
tiæ, ut dignus reddatur illa qua
gere. Egregia igitur res est m
Vivere, ait Seneca, totâ vitâ discere
magis fortasse miraberis, totâ
mori. Bene & ille: Quod si ab initi
penderent, inquit, mortales se esse,

verteret
quam ha
vertit co
verendæ
IOHANNE
o. P. L. C.
atico in
XII. Fe
r medias
optimo
et, cum
quæ de
s. Erant
memo
angustia
uam qui
modum
it; vigi
em tùm
à mortis
ormit vi
uit justi
unt effu
discere.
quod
dum est
nines per
am paul
lulum

